

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep.

0030 OSLO

Deres ref.	Vår sak	Sted/Dato
200503953	08/01129-010 005818/08 HW 614.0	Oslo, 28.05.08

HØRING - EU-KOMMISSJONENS FORSLAG TIL DIREKTIV SOM ENDRER KVOTEDIREKTIVET (2003/87/EF FOR Å FORBEDRE OG UTVIDE EU KVOTESYSTEM

Landsorganisasjonen i Norge (LO) takker for invitasjon til å delta i høringsprosessen i forbindelse med forslag til endring av kvotedirektivet.

EU, Norden og Norge må være pådrivere for en ny global klimaavtale som forplikter alle land og som omfatter flest mulig sektorer – også transport på land, i luft og til havs. I den sammenheng er det viktig at det etableres et bredt spekter av verktøy for å redusere klimagassutslippene. Selv om kostnadseffektivitet ikke alltid kan være en forutsetning for klimatiltak er det viktig å prioritere kostnadseffektive tiltak som gir størst mulig reduksjon av klimagasser.

LO gir sin fulle støtte til at Norge viderefører sin deltagelse i et felles europeisk kvotesystem. Det viktigste prinsippet er et harmonisert internasjonalt kvotesystem der industrien har like konkurransevilkår, og der en unngår karbonlekkasje fra områder som omfattes av kvotehandel til fordel for områder som ikke er med.

I andre kvoteperiode (2008 – 2012) har Norge valgt enkelte andre løsninger enn EU. Det gis ingen gratis tildelinger for virksomheter etablert etter 2001; det er ingen kvotereserver til nyetableringer (unntatt til utvikling av CCS gasskraftverk); Norge tildeler i utgangpunktet kvoter utelukkende basert på historiske utslipp, mens EU-landene tideler kvoter også basert på prognoser eller kapasitetsgrenser.

Samlet bidrar slike avvik fra EUs kvotesystem til negativ konkurransevridning for norske virksomheter. Myndighetene argumenterer for større effekt ved sine særnorske løsninger i det eksisterende kvoteregimet. LO er enig i at Norge og norske virksomheter bør være i front når det gjelder tiltak mot klimaendring, men mener at det kan og bør lønne seg å ligge i front. Generelt må tiltak innrettes slik at det blir mindre interessant å flytte, men desto mer

interessant å ytterligere redusere utslippene. Det er helt avgjørende at en styrker det industrielle fotfestet i kvotehandelslandene – slik at en ikke risikerer karbonlekkasje til land og regioner som ikke setter like klare krav til klimagassutslipp. For å skape like konkurranseforhold er det derfor avgjørende at eksisterende særnorske løsninger opphører når EU skal revidere sitt kvotehandelsdirektiv.

I forslaget til revidert direktiv ønsker en å begrense muligheten til å bruke de grønne utviklingsmekanismene (CDM) slik at mest mulig av kuttene tas innen kvotehandelslandene. CDM er i en utviklingsfase, og det er vanskelig å vurdere den reelle og den potensielle effekten av dette systemet under Kyotoprotokollen. Det er for eksempel viktig at CDM ikke finansierer prosjekter som uansett ville bli gjennomført. Norge har i dag en mer liberal praktisering av CDM enn EU. LO støtter Norges holdning, som er at CDM er kostnadseffektive tiltak som har klimaeffekt og som bidrar til teknologioverføring og utvikling. Det er viktig å knytte klimatiltak til utviklingstiltak slik at det skapes en positiv holdning i utviklingsland til å involveres i en ny global klimaavtale. LO mener at norske virksomheter – som i en fase framover vil ha store petroleumsleveranser til EU - bør få kreditt for kjøp av CDM kvoter. LO savner i den forbindelse forslag til kompensasjonsordninger for et eventuelt bortfall av en slik mulighet.

I gjeldende kvoteordning gis det 90 prosent gratiskvoter basert på historisk utslipp. Siden allokeringssprinsippene ikke omtales i det nye forslaget, må vi gå ut fra at gjeldende prinsipp videreføres. Siden kullkraftverkene slipper ut om lag dobbelt så mye som gasskraft, gis det dobbelt så mange gratiskvoter til kullkraftverk per kWh. Og jo eldre og dårligere kraftverket er, jo flere gratiskvoter blir det av et slikt prinsipp. Dette er en unødvendig inntektsoverføring til eierne av disse verkene. Tildelingen kunne ha vært gitt karbonnøytralt. Gjeldende prinsipp betyr at en nyinvestering blir mer gunstig for kullkraft. Problemet vil fases ut i takt med at gratiskvoter fases ut fram til 2012.

LO er enig i prinsippet om at gratiskvotene bør fases ut gradvis, her må Norge gå i takt med EU. Auksjonering er riktigere i forhold til et 'forurenser betaler' prinsipp, men det er viktig at dette prinsippet revurderes for virksomheter der det kan være en betydelig risiko for karbonlekkasje. Det er vanskelig å forutse virkningen på norsk næringsvirksomhet. Forslaget sier at små virksomheter kan bli unntatt fra kvotehandelsystemet – om de dekkes av andre systemer for begrenning av utslipp. LO savner en grundigere avklaring av hva som ligger i dette - prinsippene for gratiskvoter og definisjoner av sektorer med karbonlekkasjerisiko, samt systemet med gradvis reduserte gratiskvoter.

Forslaget legger opp til tildeling av kvoter på EU-nivå (felles EU-tak) for å sikre konsistens. LO ser poenget med dette, men etterlyser en konsekvensvurdering av mulige særegne nasjonale interesser. LO etterlyser også mer informasjon om allokeringssprinsippet, som for eksempel at deler av kvoterettighetene vil bli refordelt fra rikere til fattigere land.

Konsekvensen av en strammere tildeling av kvoter vil bidra til økte investeringskostnader og høyere kraftpriser. For eksempel kan mindre bruk av CDM øke prisdifferansen mot andre land og kan svekke energiintensiv industri gjennom økt energikostnad. Det er bra at det legges opp til at aktører som kan overvelte karbonkostnaden til kjøperen ikke skal tildeles

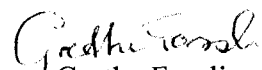
gratiskvoter, mens aktører som er utsatt for karbonlekkasje kompenseres. Det må løpende vurderes om virksomhetene greier å dekke opp økt kvotepris i økte produktpriser uten tap av markedsandeler. Dette vil være avgjørende for å unngå karbonlekkasje.

Kommisjonen foreslår at 20 prosent av salgsinntektene fra kvotehandelen skal brukes til klimaformål. Selv om dette kan virke som et godt tiltak, er vi usikre på hvilke konsekvenser det kan få. Nasjonene må uansett ha tilstrekkelig offentlig finansiering til utvikling av ny og bedre teknologi og til andre klimaformål som ikke er knyttet opp til inntektene fra kvotehandel. Dette bør derfor utredes nærmere.

LO mener det er viktig at regjeringen skrinlegger ambisjoner om ytterligere innstramming gjennom norske tildelinger – og viderefører prinsippet om smidig tilpasning slik klimameldingen signaliserer. Det nasjonale ansvaret må først og fremst knyttes opp mot utvikling av ny teknologi for CO₂-håndtering og ny fornybar energi – ikke gjennom økte tiltakskostnader for industrien og fare for karbonlekkasje.

Med vennlig hilsen
LANDSORGANISASJONEN I NORGE

Geir Mosti

Grethe Fossli

Saksbehandler: Halvor Wøien